

Joséphine

Joséphine kwam met de laatste zending Franse Afghanen mee. Ze zat net als de andere die we bij die gelegenheid ophaalden volledig in de klit. Daar hielp geen lieve moeder mee aan en het leek ook wel of ze het zelf als een bevrijding ervoer dat al haar knopen en plakkatens zorgvuldig verwijderd werden

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

.Joséphine ontpopte zich als een beetje een timide hond, die nieuwe dingen soms wel eng vond. Maar als rasechte Afghaan overwon toch meestal wel haar nieuwsgierigheid.

Na een niet al te lange tijd wachten meldden zich aardige mensen, met een windhond en met windhondenverstand. Heel erg vastgelegd op een bepaalde hond of zelfs een bepaald ras waren ze niet. Ze wilden gewoon een gezellige windhond als speelkameraad voor hun Luna. Tijdens een kennismakingsbezoek viel de keus op Joséphine. Inmiddels woont Joséphine dus alweer een tijdje in haar eigen huis, met haar eigen mensen en haar eigen galgoviendin. Het gaat heel goed met haar, ze heeft begrepen dat autorijden echt een fijne gelegenheid is om eens heel lekker en diep te gaan slapen en dat wandelen aan de lijn, nou, dat is eigenlijk ook best prettig.

Soms gebeuren er toch dingen waar het bemiddelingsteam toch versteld van staat. Op het Dierencentrum Friesland was werkelijk niets gebleken van Joséphine's angst of afkeer van mannen. Tegen Egon deed ze altijd heel gewoon en ook de sporadische andere mannelijke bezoekers deden haar niet verblikken of verblozen. Maar eenmaal in haar eigen huis aangekomen, kwam de angst voor mannen toch flink om de hoek kijken. Haar eigen baas was eerst ook heel erg eng –dat gaat inmiddels een stuk beter, maar de buurman, die blijft voorlopig nog een tamelijk griezelige verschijning in de ogen van Joséphine. Omdat we heel weinig, om niet te zeggen niets, van haar achtergrond weten, kunnen we dit gedraginkje ook niet erg goed duiden. Maar goed, ook hier zal ongetwijfeld onze lijfspreuk 'geduld is een schone zaak' wel toepasbaar blijken.

Dus, gewoon volhouden, jongens! En we hopen dat we jullie binnenkort toch weer eens in Kootwijk zullen ontmoeten. Want de eerste Kootwijkse wandeling was voor jullie wel een heel ongelukkige!

Nawoord: in 2015 begon Joséphine te kwakken met de gezondheid en ondanks alle goede zorgen van de eigenaren bleek uiteindelijk geen kruid gewassen tegen alle problemen die Joséphine teisterden. Eind 2015 is ze rustig ingeslapen. Dank aan Agnes en Wolter dat jullie haar met zoveel liefde omringd hebben.